Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

7 päivänä helmikuuta 2019*

Ennakkoratkaisupyyntö – Julkisen talouden säästötoimenpiteet – Palkkojen alentaminen kansallisessa julkishallinnossa – Yksityiskohtaiset menettelysäännöt – Erilainen vaikutus – Sosiaalipolitiikka – Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa – Direktiivi 2000/78/EY – 2 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan b alakohta – Euroopan unionin perusoikeuskirja – 21 artikla – Tuomioistuinten riippumattomuus – SEU 19 artiklan 1 kohdan toinen alakohta

Asiassa C-49/18,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Katalonian itsehallintoalueen ylioikeus, Espanja) on esittänyt 28.12.2017 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 26.1.2018, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Carlos Escribano Vindel

vastaan

Ministerio de Justicia

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Arabadjiev (esittelevä tuomari) sekä tuomarit E. Levits, M. Berger, C. Vajda ja P. G. Xuereb,

julkisasiamies: H. Saugmandsgaard Øe,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Carlos Escribano Vindel, itse,

– Espanjan hallitus, asiamiehinään J. García-Valdecasas Dorrego ja A. Gavela Llopis,

– Euroopan komissio, asiamiehinään L. Flynn, H. Krämer ja J. Baquero Cruz,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 21 artiklan ja yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY (EYVL 2000, L 303, s. 16) 2 artiklan 1 kohdan ja 2 artiklan b alakohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Carlos Escribano Vindel ja Ministerio de Justicia (oikeusministeriö, Espanja) ja jossa on kyse Escribano Vindelin palkan alentamisesta Espanjan talousarviopolitiikan suuntaviivojen puitteissa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Direktiivin 2000/78 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tämän direktiivin tarkoituksena on luoda yleiset puitteet uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjumiselle työssä ja ammatissa yhdenvertaisen kohtelun periaatteen toteuttamiseksi jäsenvaltioissa.”

4 Kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tässä direktiivissä ’yhdenvertaisen kohtelun periaatteella’ tarkoitetaan, ettei minkäänlaista 1 artiklassa tarkoitettuun seikkaan perustuvaa välitöntä tai välillistä syrjintää saa esiintyä.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa:

– –

b) välillisenä syrjintänä pidetään sitä, että näennäisesti puolueeton säännös, peruste tai käytäntö saattaa henkilöt näiden tietyn uskonnon tai vakaumuksen, tietyn vamman, tietyn iän tai tietyn sukupuolisen suuntautumisen perusteella erityisen epäedulliseen asemaan muihin henkilöihin nähden, paitsi jos:
   i) [kyseinen säännös, peruste tai käytäntö on puolueettomasti perusteltavissa oikeutetulla tavoitteella] ja tavoitteen saavuttamiseksi käytetyt keinot ovat asianmukaiset ja tarpeellisia – –

– – ”

5 Direktiivin 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Sen estämättä, mitä 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, että ikään perustuvaa erilaista kohtelua ei pidetä syrjintänä, jos sillä on kansallisen lainsäädännön puitteissa objektiivisesti ja asianmukaisesti perusteltu, erityisesti työllisyyspoliittinen, työmarkkinoita tai ammatillista koulutusta koskeva oikeutettu tavoite, ja jos tämän tavoitteen toteuttamiskeinot ovat asianmukaiset ja tarpeen.

2. Tällaista erilaista kohtelua voi olla erityisesti:

– –

b) ikään, ammatilliseen kokemukseen tai palveluajan pituuteen l liittyvien vähimmäisehtojen asettaminen työhönpääsylle tai tiettyjen työhön liittyvien etujen saamiselle.”

Espanjan oikeus

6 Oikeuslaitoksesta 1.7.1985 annetun lain 6/1985 (Ley Orgánica 6/1985 del Poder Judicial) (BOE nro 157, 2.7.1985, s. 20632) 299 §:ssä säädetään, että tuomarikuntaan kuuluu kolme virkatasoa eli Tribunal Supremon (ylin tuomioistuin, Espanja) magistrado-tuomarinvirat, magistrado-tuomarinvirat ja juez-tuomarivirat.

7 Valtion yleisestä talousarviosta 23.12.2009 vuodelle 2010 annetun lain 26/2009 (Ley 26/2009 de Presupuestos Generales del Estado para el año 2010) (BOE nro 309, 23.12.2009, s. 108804) (jäljempänä LPGE 2010) 32 §:n 1 momentin II kohdan 1 alakohdassa säädetään, että 1.6.2010 alkaen tuomarikunnan palkkoja alennettaisiin eri virkatasoissa 9,73 prosentilla suhteessa tuolloin voimassa olleisiin palkkoihin.

8 LPGE 2010:n 32 §:n 1 momentin II kohdan 4 alakohdan 2 alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Tuomarin ja syyttäjän virassa toimivien palkanlisiin kohdistetaan 6 prosentin alennus magistrado-tuomarinvirassa toimivien tuomareiden ja syyttäjien [fiscal] osalta, ja juez-tuomarinvirassa toimivien tuomareiden ja syyttäjien virassa toimivien [avocado fiscal] palkanlisiin 5 prosentin vuotuinen alennus suhteessa 31.5.2010 voimassa olleisiin määriin.”

9 Kuninkaan asetuksen 8/2010 (Real Decreto-Ley 8/2010) (BOE nro 126, 22.5.2010, s. 45070), joka annettiin 20.5.2010, 1 §:llä muutettiin LPGE 2010:n 32 §:ää ajanjaksolle 1.1.–31.5.2010.

10 Valtion yleisestä talousarviosta vuodelle 2011 22.12.2010 annetun lain 39/2010 (Ley 39/2010 de Presupuestos Generales del Estado para el año 2011) (BOE nro 311, 23.12.2010, s. 105744) 31 §:n 1 momentissa säädetään yhtäältä, että tuomareiden eri virkatasojen palkkojen suuruus tulee olemaan sama kuin LPGE 2010:n, sellaisena kuin se on muutettuna 20.5.2010 annetulla kuninkaan asetuksella, 32§:n 1 momentin II kohdan 1 alakohdassa säädettiin, ja toisaalta, että palkanlisiä ei koroteta 31.12.2010 voimassa olleisiin palkkoihin nähden.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

11 Carlos Escribano Vindel, joka toimi Juzgado de lo Social n. 26 de Barcelonan (Barcelonan työ- ja sosiaaliasioiden tuomioistuin nro 26, Espanja) yhden tuomarin kokoonpanon magistrado-tuomarinvirassa, riitautti vuoden 2011 palkkalaskelmansa Tribunal Superior de Justicia de Cataluñassa (Katalonian itsehallintoalueen ylioikeus, Espanja) ja katsoi yhtäältä, että ne olivat LPGE 2011:n 31 §:n 1 momentin nojalla annettuja hallintotoimia ja toisaalta, että niillä ”alennetaan palkkoja merkittävällä tavalla suhteessa edeltävän vuoden vastaaviin ajanjaksoihin” Espanjan perustuslain vastaisesti.

12 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin esitti Tribunal Constitucionalille (perustuslakituomioistuin, Espanja) 30.3.2015 antamallaan määräyksellä kysymyksen siitä, onko LPGE 2011:n 31 §:n 1 momentti Espanjan perustuslain mukainen, ja totesi, että eräästä oikeusministeriön selonteosta kävi ilmi, että juez-tuomarinvirassa toimivien tuomareiden, jotka ovat palkkaryhmässä 5, jossa palkka on alhaisin, palkka laskee 7,16 %; magistrado-tuomarinvirassa toimivien tuomareiden, jotka toimivat yhden tuomarin kokoonpanossa ja ovat palkkaryhmässä 4, kuten Escribano Vindel, palkka laskee 6,64 %; ja että Tribunal Supremon magistrado-tuomarinvirassa toimivien tuomareiden, jotka ovat palkkaryhmässä 1, jossa palkka on korkein, palkka laskee 5,90 %.

13 Tribunal Constitucionalin täysistunto jätti 15.12.2015 antamallaan määräyksellä tämän kysymyksen tutkittavaksi ottamatta ja katsoi, että kyseessä oleva säännös ei ollut vastoin muun muassa Espanjan perustuslain 14 §:ssä vahvistettua yhdenvertaisuusperiaatetta. Kyseinen tuomioistuin katsoi, että asianomaiset Espanjan tuomarikuntaan kuuluvat eivät ole objektiivisesti arvioiden toisiinsa verrattavissa tilanteissa, koska heidät on jaettu erillisiin virkatasoihin ja he hoitavat eri tehtäviä.

14 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kehotti 24.2.2016 antamassaan määräyksessä asianosaisia esittämään näkemyksensä siitä, ovatko palkkojen alentamistoimenpiteet syrjiviä perusoikeuskirjan kannalta. Escribano Vindel katsoi vastauksessaan, että kyseisillä toimenpiteillä syrjittiin välillisesti iän tai palvelusajan pituuden perusteella, koska palkat laskevat enemmän juez-tuomarinvirassa toimivien tuomareiden osalta, jotka ovat palkkaryhmässä 5 eli ryhmässä, jossa tuomarinura aloitetaan ja johon otetaan sekä iältään nuorimmat tuomarit että ne tuomarit, joilla on vähiten palvelusaikaa. Tällä tavoin päällisin puolin tarkastellen neutraalilta vaikuttava säännös johtaa suhteellisesti kielteisempään tulokseen henkilön nuoren iän tai palvelusajan lyhyyden vuoksi.

15 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii ensiksi, merkitseekö kyseessä oleva kansallinen säännöstö, joka on annettu Euroopan unionin julkisen talouden alijäämän pienentämispyrkimysten yhteydessä, perusoikeuskirjassa ja direktiivissä 2000/78 kiellettyä ikään perustuvaa syrjintää. Se toteaa tältä osin, että tällä säännöstöllä toteutettu palkkojen alennus on suurempi juez-tuomarinvirassa toimiville tuomareille, jotka ovat palkkaryhmässä 5 ja magistrado-tuomarinvirassa toimiville tuomareille, jotka toimivat yhden tuomarin kokoonpanossa ja ovat palkkaryhmässä 4, kuin muille tuomariryhmille. Sen mukaan iältään nuorimmat tuomarit ja ne tuomarit, joilla on vähiten palvelusaikaa, myötävaikuttavat siis enemmän julkisen talouden alijäämän pienentämiseen ilman, että heihin kohdistettu erityinen rasitus olisi objektiivisesti perusteltu oikeutetusta syystä.

16 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii toiseksi, loukkaako kyseessä oleva kansallinen lainsäädäntö tuomioistuinten riippumattomuuden yleistä periaatetta, kun siinä vahvistetaan palkkojen alennus sellaisten perusteiden mukaan, joissa ei oteta huomioon suoritettavia tehtäviä eikä palvelusaikaa ja säädetään suhteellisesti suuremmasta palkan leikkauksesta pienipalkkaisimpien tuomarien osalta.

17 Se viittaa tältä osin ensiksi Euroopan neuvoston 8.–10.7.1998 laatimaan tuomarien ohjesääntöä koskevan eurooppalaisen peruskirjan 6 artiklaan, sitten 17.11.2010 annettuun tuomareiden riippumattomuutta, tehokkuutta ja roolia koskevaan ministerikomitean suositukseen CM/Rec(2010)12, ja lopulta julkisasiamies Saugmandsgaard Øen asiassa Associação Sindical dos Juízes Portugueses antaman ratkaisuehdotuksen 74–79 kohtaan (C-64/16, EU:C:2017:395).

18 Tässä tilanteessa Tribunal Superior de Justicia de Cataluña päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

1) Onko kaikenlaisen syrjinnän kiellon yleistä periaatetta unionin oikeudessa tulkittava siten, ettei se ole esteenä [LPGE 2011:n] 31 §:n 1 momentin kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa palkkojen leikkauksia varten otettiin käyttöön erisuuruisia prosenttiosuuksia, jotka muodostuivat ankarammiksi sille osalle oikeuslaitoksen tuomarinviroissa työskentelevää henkilöstöä, jonka palkat olivat pienimmät, pakottaen nämä suurempiin uhrauksiin valtion menojen kattamiseksi kuin muut tämän henkilöstön jäsenet (syrjintäkiellon periaate)?

2) Onko unionin oikeuden yleistä periaatetta, jonka mukaan tuomioistuinten riippumattomuus on turvattava oikeudenmukaisella, vakaalla ja tuomarinvirassa suoritettavien tehtävien vaatimusten mukaisella palkkauksella, tulkittava siten, että se on esteenä [LPGE 2011:n] 31 §:n 1 momentin kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa ei oteta huomioon tuomareiden suorittamien tehtävien luonnetta, heidän palvelusaikaansa eikä heidän tehtäviensä merkitystä ja vaaditaan yksinomaan siltä osalta henkilöstöä, jonka palkat ovat pienimmät, suurempia uhrauksia valtion menojen kattamiseksi kuin muilta tämän henkilöstön jäseniltä (tuomioistuinten riippumattomuuden periaate)?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottaminen

19 Espanjan hallitus katsoo, että ennakkoratkaisupyyntö on jätettävä tutkimatta, koska unionin tuomioistuimelle ei ole toimitettu esitettyjen kysymysten ratkaisemisen kannalta tarpeellisia tietoja. Pyynnössä ei näet esitetä riittävällä tavalla pääasian tosiseikkoja, asian kannalta merkityksellistä lainsäädäntöä eikä unionin oikeutta, jonka tulkitsemista pyydetään.

20 Tietoja ei ole erityisesti Escribano Vindelin iästä, palvelusajan pituudesta ja palkkausjärjestelmästä. Oikeusministeriön selonteko ei myöskään koske palkkaryhmää 1, johon Escribano Vindel kuuluu, vaan palkkaryhmiä 4 ja 5.

21 Kansallista lainsäädäntöä koskevassa esityksessä viittaukset vain LPGE 2011:n 31 §:n 1 momenttiin ja oikeuslaitoksesta annetun lain 6/1985 301 §:ään ovat riittämättömiä Espanjan oikeuslaitoksen henkilöstön palkkausjärjestelmän ja sen ymmärtämiseksi, millä tavoin kaikkien julkisen sektorin työntekijöiden palkkojen alennusta on sovellettu tähän henkilöstöön.

22 Euroopan komissio ei esitä tutkittavaksi ottamatta jättämistä koskevaa oikeudenkäyntiväitettä, mutta toteaa, että ennakkoratkaisupyyntöön ei sisälly mitään tietoja palkkojen alentamisen todellisesta vaikutuksesta Escribano Vindeliin ja muihin magistrado- tai juez-tuomarinvirassa toimiviin tuomareihin, ja siinä ainoastaan mainitaan prosenttilukuja täsmentämättä määriä, joihin niitä sovelletaan.

23 Mitään tietoja ei myöskään esitetä siitä, miten palkkojen alentaminen vaikuttaa Audiencia Provincialin (maakunnallinen ylioikeus, Espanja) tai Audiencia Nacionalin (valtakunnallinen ylioikeus, Espanja) magistrado-tuomarinvirassa toimiviin tai Tribunal Supremon magistrado-tuomarinvirassa toimiviin tuomareihin. Lisäksi oikeusministeriön selonteossa verrataan keskenään vain kolmea ”esimerkiksi valittua” virkatyyppiä ”kuvaamaan” tapaa, jolla alentamisen kokonaisprosenttiosuus vaihtelee sen mukaan, kuinka suuren osuuden palkanlisät muodostavat kokonaispalkasta.

24 Tämän osalta on muistettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 267 artiklassa käyttöön otetussa unionin tuomioistuimen ja kansallisten tuomioistuinten välisessä yhteistyössä yksinomaan kansallisen tuomioistuimen, jossa asia on vireillä ja joka vastaa annettavasta ratkaisusta, tehtävänä on asian erityispiirteiden perusteella harkita, onko ennakkoratkaisu tarpeen asian ratkaisemiseksi ja onko sen unionin tuomioistuimelle esittämillä kysymyksillä merkitystä asian kannalta. Jos siis esitetyt kysymykset koskevat unionin oikeuden tulkintaa, unionin tuomioistuimella on lähtökohtaisesti velvollisuus vastata niihin (tuomio 27.6.2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania, C-74/16, EU:C:2017:496, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

25 Tästä seuraa, että unionin oikeutta koskevilla kysymyksillä oletetaan olevan merkitystä asian ratkaisemisen kannalta. Unionin tuomioistuin voi kieltäytyä vastaamasta kansallisen tuomioistuimen esittämään ennakkoratkaisukysymykseen vain, jos on ilmeistä, että unionin oikeuden tulkitsemisella, jota kansallinen tuomioistuin on pyytänyt, ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen tai jos kyseinen ongelma on luonteeltaan hypoteettinen taikka unionin tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin (tuomio 27.6.2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania, C-74/16, EU:C:2017:496, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

26 Viimeksi mainitun osalta on muistutettava, että jotta unionin oikeutta voitaisiin tulkita siten, että tulkinta olisi kansalliselle tuomioistuimelle hyödyllinen, kansallisen tuomioistuimen on määritettävä esittämiinsä kysymyksiin liittyvät tosiseikat ja oikeudelliset seikat tai ainakin selostettava ne

tosiseikkoja koskevat lähtökohdat, joihin nämä kysymykset perustuvat (ks. tuomio 27.6.2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania, C-74/16, EU:C:2017:496, 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

27 Tässä tapauksessa on aluksi todettava, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on selvästi yksilöinyt – toisin kuin Espanjan hallitus väittää – ne unionin oikeuden periaatteet, joita ennakkoratkaisukysymykset koskevat.

28 Espanjan hallitus toteaa tämän jälkeen perustellusti, että ennakkoratkaisupyyntöön sisältyvä esitys asiaa koskevista kansallisista oikeussäännöistä on alkeellinen. Kun kuitenkin otetaan huomioon erityisesti kyseisen hallituksen ja komission esittämät huomautukset, jotka vahvistavat ja täsmentävät näitä asiaa koskevia oikeussääntöjä, kaikki unionin tuomioistuimen käytössä olevat seikat osoittavat, että ennakkoratkaisupyyntö sisältää kuitenkin olennaiset seikat siitä oikeussääntöjen kokonaisuudesta, joihin ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kysymykset sijoittuvat.

29 Siltä osin kuin lopulta on kyse tosiseikaston kuvauksesta, Espanjan hallitus ja komissio huomauttavat perustellusti toimitettujen tietojen puutteellisuudesta. Ennakkoratkaisupyyntö sisältää kuitenkin riittävät tiedot sekä ennakkoratkaisukysymysten että niiden ulottuvuuden ymmärtämiseksi.

30 Näin ollen on katsottava, että ennakkoratkaisupyyntö sisältää tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joiden perusteella unionin tuomioistuin voi antaa hyödyllisen vastauksen ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle.

31 Ennakkoratkaisupyyntö on siten tutkittava.

Asiakysymys

Alustavat huomautukset

32 On muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kansallisten tuomioistuinten ja unionin tuomioistuimen välille SEUT 267 artiklalla luodussa yhteistyössä unionin tuomioistuimen tehtävänä on antaa kansalliselle tuomioistuimelle hyödyllinen vastaus, jonka perusteella kansallinen tuomioistuin voi ratkaista siinä vireillä olevan asian. Unionin tuomioistuimen on tämän vuoksi tarvittaessa muotoiltava sille esitetyt kysymykset uudelleen. Se, että kansallinen tuomioistuin on muodollisesti esittänyt ennakkoratkaisukysymyksen viittaamalla tiettyihin unionin oikeuden määräyksiin tai säännöksiin, ei estä unionin tuomioistuinta esittämästä kansalliselle tuomioistuimelle kaikkia unionin oikeuden tulkintaan liittyviä seikkoja, jotka saattavat olla hyödyllisiä kansallisen tuomioistuimen arvioidessa käsiteltävänään olevaa asiaa, riippumatta siitä, onko kansallinen tuomioistuin kysymyksiä esittäessään viitannut niihin. Unionin tuomioistuimen on poimittava kaikista kansallisen tuomioistuimen esittämistä seikoista ja erityisesti ennakkoratkaisupyynnön perusteluista ne unionin oikeutta koskevat seikat, joita on syytä tulkita, kun otetaan huomioon riidan kohde (ks. tuomio 27.6.2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania, C-74/16, EU:C:2017:496, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

33 Tässä tapauksessa on niin, että kun erityisesti otetaan huomioon kaikki ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämät seikat sekä Espanjan hallituksen ja komission esittämät huomautukset, esitetyt kysymykset on muotoiltava uudelleen, jotta ennakkoratkaisupyynnön esittäneelle tuomioistuimelle voidaan esittää tällaisia hyödyllisiä tulkintaan liittyviä seikkoja.

34 Ensiksi siltä osin kuin ensimmäisen kysymys koskee ”kaikenlaisen syrjinnän kieltoa koskevan unionin oikeuden yleisen periaatteen” tulkintaa, ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii tarkemmin kysymystä siitä, onko perusoikeuskirjan 21 artiklaa ja direktiivin 2000/78 2 artiklan 1 kohtaa ja 2 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle.

35 Siltä osin kuin toiseksi tämä sama kysymys koskee erityisesti ”sitä osaa oikeuslaitoksen tuomarinviroissa työskentelevää henkilöstöä, jonka palkat olivat pienimmät”, mainitusta pyynnöstä käy ilmi yhtäältä, että tämä joukko muodostuu juez-tuomarinvirassa toimivista tuomareista, joiden palkkaryhmä on 5, ja toisaalta, että Escribano Vindel ei kuulu tähän joukkoon. Kun nimittäin Espanjan hallitus ja komissio katsovat, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämät tosiseikat osoittavat, että viimeksi mainittu kuuluu palkkaryhmään 1, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin puolestaan näyttää katsovan, että hän kuuluu palkkaryhmään 4.

36 Todettakoon kolmanneksi, että vaikka toinen kysymys koskee sanamuotonsa mukaan sen unionin oikeuden yleisen periaatteen tulkintaa, ”jonka mukaan tuomioistuinten riippumattomuus on turvattava oikeudenmukaisella, vakaalla ja tuomarinvirassa suoritettavien tehtävien vaatimusten mukaisella palkkauksella”, ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii ennen kaikkea sitä, onko SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa tulkittava siten, että tuomareiden riippumattomuuden periaate on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle.

37 Neljänneksi on niin, että koska Escribano Vindel toimii vain omasta puolestaan, tähän kysymykseen vastaamiseksi on otettava huomioon vain hänen tilanteensa (ks. vastaavasti tuomio 27.2.2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, 28 kohta).

Ensimmäinen kysymys, joka koskee ikään tai palvelusajan pituuteen perustuvaa syrjintää

38 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy ensimmäisellä kysymyksellään ennen kaikkea, onko perusoikeuskirjan 21 artiklaa ja direktiivin 2000/78 2 artiklan 1 kohtaa ja 2 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa valtiontalouden liiallisen alijäämän poistamisen edellyttämien yleisten palkkojen alentamistoimien yhteydessä vahvistettiin prosenttimäärältään erisuuruisia alennuksia tuomarikuntaan kuuluvien peruspalkkoihin ja palkanlisiin, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan on merkinnyt prosentuaalisesti suurempia palkan alennuksia tuomarikunnan alempien virkatasojen kahteen palkkaryhmään kuuluville kuin kyseisen tuomarikunnan ylemmän virkatason palkkaryhmään kuuluville, vaikka ensiksi mainittujen palkka on pienempi kuin viimeksi mainittujen ja he ovat yleensä nuorempia ja heillä on yleensä vähemmän palvelusaikaa kuin viimeksi mainituilla.

39 Tältä osin on ensiksi muistutettava, että kielto, joka koskee kaikenlaista syrjintää, joka perustuu muun muassa ikään, on sisällytetty perusoikeuskirjan, jolla on 1.12.2009 lähtien sama oikeudellinen arvo kuin perussopimuksilla, 21 artiklaan ja että tätä kieltoa on konkretisoitu työn ja ammatin osalta direktiivillä 2000/78 (ks. vastaavasti tuomio Hennigs ja Mai, C-297/10 ja C-298/10, EU:C:2011:560, 47 kohta).

40 Toiseksi vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan virkamiesten, mukaan lukien tuomareiden, palkkaehdot kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan (ks. vastaavasti tuomio 19.6.2014, Specht ym., C-501/12–C-506/12, C-540/12 ja C-541/12, EU:C:2014:2005, 37 kohta ja tuomio 9.9.2015, Unland, C-20/13, EU:C:2015:561, 29 kohta).

41 Huomattakoon kolmanneksi, että direktiivin 2000/78 1 artiklassa ja 2 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa kielletään välillinen syrjintä ”uskonnon tai vakaumuksen, tietyn vamman, tietyn iän tai tietyn sukupuolisen suuntautumisen” perusteella.

42 Siltä osin kuin neljänneksi on kyse ikään perustuvan välillisen syrjinnän mahdollisuudesta, on muistutettava, että direktiivin 2000/78 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan kyseessä on välillinen syrjintä silloin, kun näennäisesti puolueeton säännös, peruste tai käytäntö saattaa henkilöt tietyn iän perusteella erityisen epäedulliseen asemaan muihin henkilöihin nähden, paitsi jos kyseinen säännös, peruste tai käytäntö on puolueettomasti perusteltavissa oikeutetulla tavoitteella ja tavoitteen saavuttamiseksi käytetyt keinot ovat asianmukaisia ja tarpeellisia (tuomio 14.3.2018, Stollwitzer, C-482/16, EU:C:2018:180, 22 kohta).

43 Näin ollen on tutkittava, kohdellaanko Escribano Vindelin kaltaista työntekijää epäedullisemmin ikänsä perusteella kuin jotakuta muuta vertailukelpoisessa tilanteessa olevaa henkilöä tai saattaako pääasiassa kyseessä oleva säännös sen ikäryhmän, johon hän kuuluu, erityisen epäedulliseen asemaan tämän direktiivin 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla (ks. analogisesti tuomio 28.2.2018, John, C-46/17, EU:C:2018:131, 22 kohta).

44 Tältä osin on ensiksi todettava, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ole täsmentänyt Escribano Vindelin ikää eikä yksilöinyt muuta hänen tilanteensa kanssa vertailukelpoisessa tilanteessa olevaa henkilöä, vaan se on ainoastaan todennut pääasiassa kyseessä olevan lainsäädännön epäedullisemman vaikutuksen tuomarikunnan niihin jäseniin, jotka kuuluvat palkkaryhmiin 4 ja 5, palkkaryhmään 1 kuuluviin jäseniin verrattuna.

45 Tästä seuraa, että jos Escribano Vindel kuuluu, kuten Espanjan hallitus ja komissio esittävät, palkkaryhmään 1, hänen ei voida katsoa olevan ikään perustuvan syrjinnän kohteena, koska hän kuuluu tuomareihin, joita ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen mukaan pääasiassa kyseessä olevassa kansallisessa lainsäädännössä kohdellaan edullisemmin kuin muita.

46 Jos Escribano Vindel kuuluu, kuten ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin näyttää katsovan, palkkaryhmään 4, on ratkaistava, kuuluuko tähän palkkaryhmään tuomareita tietystä ikäryhmästä, joka on eri kuin ikäryhmä, johon palkkaryhmään 1 kuuluvat tuomarit kuuluvat.

47 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ole yksilöinyt mitään tiettyä ikäluokkaa, jota kohdeltaisiin epäedullisesti, vaan ainoastaan todennut, että keskimäärin palkkaryhmään 5 kuuluvat tuomarit ovat nuorempia kuin palkkaryhmiin 4 ja 1 kuuluvat. Erityisesti ennakkoratkaisupyynnöstä ei ilmene, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin olisi todennut erityistä ikäeroa palkkaryhmien 4 ja 1 välillä.

48 Toisaalta Espanjan hallitus väittää, että mainittuihin palkkaryhmiin ei kuulu tiettyyn ikäluokkaan kuuluvia tuomareita, koska ainoa tuomarikuntaan pääsyä koskeva ikäraja on edellytys siitä, että henkilö ei ole ennen virkaan astumista saavuttanut mainitun tuomarinviran eläkeikää, ja että tuomarikuntaan kuuluvilla ei ole velvollisuutta hankkiutua ylempiin virkoihin, virkatasoihin tai ryhmiin, vaan he voivat jatkaa juez-tuomarinvirassa iästään riippumatta.

49 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen, joka on ainoa sen käsiteltäväksi saatetun asian välittömästi tunteva tuomioistuin, on kuitenkin suoritettava tarvittavat tarkistukset sen selvittämiseksi, kuuluuko näihin ryhmiin tiettyä ikäluokkaa olevia tuomareita.

50 Viidenneksi edellytyksen, joka koskee tilanteiden vertailukelpoisuuden määrittämistä, osalta on täsmennettävä, että yhtäältä vaatimuksena ei ole tilanteiden identtisyys vaan ainoastaan niiden vertailukelpoisuus ja toisaalta tällaista vertailukelpoisuutta ei ole tutkittava kokonaisuutena ja abstraktisti vaan tapauskohtaisesti ja konkreettisesti kyseessä olevan etuuden kannalta (tuomio 19.7.2017, Abercrombie & Fitch Italia, C-143/16, EU:C:2017:566, 25 kohta).

51 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen, jolla ainoastaan on toimivalta arvioida tosiseikkoja, tehtävänä on selvittää, onko palkkaryhmään 4 kuuluvien tuomareiden tilanne rinnastettavissa palkkaryhmään 1 kuuluvien tuomareiden tilanteeseen (ks. analogisesti tuomio 5.6.2018, Grupo Norte Facility, C-574/16, EU:C:2018:390, 49 kohta).

52 Tämän jälkeen on todettava, että unionin tuomioistuimen käytettävissä olevien seikkojen perusteella on riidatonta, että tuomarikunnan muodostavien eri virkatasojen peruspalkkoja alennettiin yhdenmukaisesti 9,73 prosenttia ja että pääasiassa kyseessä oleva väitetty erilainen kohtelu johtuu yhtäältä tuomarikunnan jäsenten palkanlisien pienemmästä alennuksesta ja toisaalta siitä, että peruspalkan ja palkanlisien välinen suhde kokonaispalkassa on erilainen eri palkkaryhmissä.

53 Tässä yhteydessä Espanjan hallitus ja komissio täsmentävät, että palkanlisä muodostuu ikälisästä, asemapaikkakorvauksesta, jossa otetaan huomioon muun muassa alue, jossa asemapaikka on, ja hoidettuihin tehtäviin liittyvät edustusta koskevat objektiiviset edellytykset, sekä erityisestä korvauksesta, joka maksetaan erityisestä vastuusta, erityisestä koulutuksesta ja tehtävien monitahoisuudesta ja erityisestä vaikeusasteesta. Kyseinen hallitus ja toimielin katsovat, että koska palkanlisä vaihtelee siis niiden objektiivisten seikkojen mukaan, jotka erottavat tuomarikunnan eri virkatasot, nämä virkatasot eivät ole keskenään vertailukelpoisessa tilanteessa.

54 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on lisäksi itse todennut, että Tribunal Constitucionalin täysistunto katsoi 15.12.2015 antamassaan määräyksessä, että asianomaiset henkilöt eivät olleet objektiivisesti toisiinsa rinnastettavissa tilanteissa, koska tuomarikuntaan kuuluvat on jaettu erillisiin virkatasoihin ja he hoitavat eri tehtäviä.

55 Jollei tarkistuksista, jotka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kuitenkin on tehtävä, muuta ilmene, pääasiassa kyseessä olevan kaltainen erilainen kohtelu ei näytä koskevan toisiinsa verrattavissa olevia tilanteita eikä liittyvän välillisesti ikään.

56 Tämän vuoksi on katsottava, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kuvaamista seikoista ei ilmene, että pääasiassa kyseessä oleva kansallinen lainsäädäntö käsittää ikään perustuvaa syrjintää.

57 Kuudenneksi siltä osin kuin kyse on palvelusajan pituuteen perustuvan syrjinnän tilanteesta, yhtäältä on todettava, että tätä kriteeriä ei mainita direktiivin 2000/78 2 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan b alakohdassa säädetyssä kiellossa lueteltujen kriteerien joukossa. Kyseinen kriteeri sen sijaan mainitaan kyseisen direktiivin 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kriteerien joukossa, joilla ikään perustuva erilainen kohtelu voidaan oikeuttaa.

58 Toisaalta on niin, että vaikka perusoikeuskirjan 21 artiklaa voitaisiin soveltaa tässä tapauksessa mainitun direktiivin soveltamisalan ulkopuolella, on todettava, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ole täsmentänyt Escribano Vindelin palvelusajan pituutta, yksilöinyt ketään muuta Escribano Vindelin tilanteeseen verrattavassa tilanteessa olevaa henkilöä eikä myöskään yksilöinyt tiettyä palvelusajan pituuteen perustuvaa ryhmää, jota kohdellaan epäsuotuisammin. Erityisesti kun otetaan huomioon edellä 48 kohdassa tiivistetysti esitetyt Espanjan kuningaskunnan huomautukset, ei voida olettaa, että eri palkkaryhmät heijastelevat tiettyjä palvelusajan pituuteen perustuvia ryhmiä.

59 Näissä olosuhteissa on katsottava, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kuvaamista seikoista ei ilmene, että pääasiassa kyseessä oleva kansallinen lainsäädäntö käsittää palvelusajan pituuteen perustuvaa erilaista kohtelua, jolle perusoikeuskirjan 21 artikla tai direktiivin 2000/78 2 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan b alakohta voisivat olla esteenä.

60 Edellä esitettyjen seikkojen perustella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että perusoikeuskirjan 21 artiklaa ja direktiivin 2000/78 2 artiklan 1 kohtaa ja 2 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että jollei tarkistuksista, jotka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on suoritettava, muuta johdu, ne eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa valtiontalouden liiallisen alijäämän poistamisen edellyttämien yleisten palkkojen alentamistoimien yhteydessä vahvistettiin prosenttimäärältään erisuuruisia alennuksia tuomarikuntaan kuuluvien peruspalkkoihin ja palkanlisiin, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan on merkinnyt prosentuaalisesti suurempia palkan alennuksia tuomarikunnan alempien virkatasojen

kahteen palkkaryhmään kuuluville kuin kyseisen tuomarikunnan ylemmän virkatason palkkaryhmään kuuluville, vaikka ensiksi mainittujen palkka on pienempi kuin viimeksi mainittujen ja he ovat yleensä nuorempia ja heillä on yleensä vähemmän palvelusaikaa kuin viimeksi mainituilla.

Toinen kysymys, joka koskee tuomareiden riippumattomuutta

61 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy toisella kysymyksellään ennen kaikkea, onko SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa tulkittava siten, että tuomioistuinten riippumattomuuden periaate on esteenä sille, että pääasian kantajaan sovelletaan pääasiassa kyseessä olevan kaltaista kansallista lainsäädäntöä, jossa suoritettujen tehtävien luonnetta, henkilön palvelusajan pituutta tai suoritettujen tehtävien merkitystä huomioon ottamatta vahvistettiin valtiontalouden liiallisen alijäämän poistamisen edellyttämien yleisten palkkojen alentamistoimien yhteydessä prosenttimäärältään erisuuruisia alennuksia tuomarikuntaan kuuluvien peruspalkkoihin ja palkanlisiin, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan on merkinnyt prosentuaalisesti suurempia palkan alennuksia tuomarikunnan alempien virkatasojen kahteen palkkaryhmään kuuluville kuin kyseisen tuomarikunnan ylemmän virkatason palkkaryhmään kuuluville, vaikka ensiksi mainittujen palkka on pienempi kuin viimeksi mainittujen.

62 Tältä osin on palautettava mieleen, että SEU 19 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa määrätään, että jäsenvaltiot säätävät tarvittavista muutoksenhakukeinoista tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden takaamiseksi yksityisille unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla. Jäsenvaltioiden on siis luotava oikeussuojakeinojen ja menettelyjen järjestelmä, jolla taataan tehokas oikeussuoja kyseisillä aloilla (ks. tuomio 27.2.2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, 34 kohta).

63 Tästä seuraa, että jokaisen jäsenvaltion on varmistettava, että elimet, jotka kuuluvat unionin oikeudessa tarkoitettuina ”tuomioistuimina” sen oikeussuojakeinojen järjestelmään unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla, täyttävät tehokkaan oikeussuojan vaatimukset (tuomio 27.2.2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, 37 kohta).

64 ”Tuomioistuimen” ominaisuuden arvioimisessa huomioon otettavia seikkoja ovat elimen lakisääteisyys, pysyvyys, sen tuomiovallan pakottavuus, menettelyn kontradiktorisuus, toimiminen oikeussääntöjen soveltajana ja riippumattomuus (tuomio 27.2.2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, 38 kohta).

65 Riippumattomuuden tae, joka kuuluu erottamattomasti tuomioistuimen tehtävään, koskee paitsi unionin tasolla unionin tuomioistuimia ja unionin tuomioistuimen julkisasiamiehiä, kuten SEU 19 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa määrätään, myös jäsenvaltioiden tasolla kansallisia tuomioistuimia (tuomio 27.2.2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, 42 kohta).

66 Riippumattomuuden käsite edellyttää muun muassa, että asianomainen elin huolehtii tuomiovallan käyttöön liittyvistä tehtävistään itsenäisesti olematta missään hierarkkisessa tai alisteisessa suhteessa mihinkään tahoon ja ottamatta vastaan määräyksiä tai ohjeita miltään taholta ja että se on täten suojattu sellaisilta ulkoisilta toimenpiteiltä tai painostuksilta, jotka voivat vaarantaa sen jäsenten päätöksenteon riippumattomuuden ja vaikuttaa heidän ratkaisuihinsa. Samalla tavoin kuin se, ettei kyseessä olevan elimen jäseniä voida erottaa, myös se, että heille maksetaan palkkaa, jonka taso vastaa heidän hoitamiensa tehtävien merkitystä, on tuomareiden riippumattomuuteen erottamattomasti sisältyvä tae (tuomio 27.2.2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, 44 ja 45 kohta).

67 Tässä tapauksessa ensiksikin ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämistä tiedoista käy ilmi, että 27.2.2018 annettuun tuomioon Associação Sindical dos Juízes Portugueses (C-64/16, EU:C:2018:117, 46–49 kohta) johtaneessa asiassa vallinneiden olosuhteiden tavoin pääasiassa kyseessä

olevat palkkojen alentamistoimenpiteet toteutettiin asianomaisen jäsenvaltion talousarvion liiallisen alijäämän poistamisvaatimusten vuoksi ja niissä säädettiin palkan rajoitetusta alentamisesta prosenttimäärällä, joka vaihteli palkan suuruuden mukaan. Niitä sovellettiin paitsi Espanjan tuomarikuntaan, mutta myös laajemmin erilaisiin julkishallinnon virkamiehiin ja julkisella sektorilla tehtäviä hoitaviin henkilöihin, kuten lainsäädäntövallan, toimeenpanovallan ja tuomiovallan edustajiin. Toimenpiteet ovat siis yleisiä toimenpiteitä, joilla pyritään saamaan joukko kansallisen julkishallinnon tehtävissä olevia henkilöitä osallistumaan Espanjan valtion talousarvion liiallisen alijäämän vähentämiseen liittyvien vaatimusten sanelemiin säästötoimiin.

68 Toiseksi, kuten edellä tämän tuomion 37 kohdassa on todettu, on niin, että koska on otettava huomioon vain Escribano Vindelin tilanne, tässä tapauksessa SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan valossa suoritettava tarkastelu rajoittuu vain sen tarkistamiseen, maksetaanko asianomaiselle, kun sovelletaan pääasiassa kyseessä olevaa palkanalennusta, palkkaa, jonka taso vastaa hänen hoitamiensa tehtävien merkitystä.

69 Kuten komissio perustellusti totesi, ei näytä siltä, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tässä tapauksessa tehtävänä olevassa arvioinnissa olisivat merkityksellisiä pääasiassa kyseessä oleva palkkojen alennuksen tapa, jota varten ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan ei ole otettu huomioon suoritettujen tehtävien luonnetta, henkilön palvelusajan pituutta tai suoritettujen tehtävien merkitystä, tai se, että tämän tuomioistuimen mukaan kyseinen tapa on merkinnyt prosentuaalisesti suurempia palkan alennuksia tuomarikunnan alempien virkatasojen kahteen palkkaryhmään kuuluville kuin kyseisen tuomarikunnan ylemmän virkatason palkkaryhmään kuuluville.

70 Todettakoon lopuksi siitä, maksetaanko Escribano Vindelille pääasiassa kyseessä olevaa palkanalennusta sovellettaessa palkkaa, jonka taso vastaa hänen hoitamiensa tehtävien merkitystä, että ennakkoratkaisupyyntöön ei sisälly mitään täsmällistä tietoa Escribano Vindelin palkan suuruudesta. Komissio toteaa huomautuksissaan ennen kaikkea, että oikeusministeriön selonteon mukaan tätä palkanalennusta sovellettaessa Escribano Vindelin kaltaisen tuomarin, joka toimii yhden tuomarin kokoonpanossa Barcelonassa ja kuuluu palkkaryhmään 4, palkkataso on riittävä, kun otetaan huomioon tämän kaupungin sosioekonominen tilanne ja espanjalaisten virkamiesten keskimääräinen palkka, joka selonteossa myös mainitaan, hänen suojelemisekseen siltä, että mahdolliset ulkopuolisten tahojen puuttumiset tai ulkopuoliset paineet vaikuttavat haitallisesti hänen tehtävänään olevien päätösten neutraalisuuteen.

71 Lisättäköön, että vaikka Escribano Vindel kuuluisi palkkaryhmään 1, kuten Espanjan hallitus ja komissio väittävät, komission argumentaation tulisi sitäkin suuremmalla syyllä soveltua, koska kuten edellä tämän tuomion 12 kohdassa todettiin, tähän ryhmään kuuluvien palkka on suurempi kuin palkkaryhmään 4 kuuluvien.

72 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen, joka on ainoa sen käsiteltäväksi saatetun asian välittömästi tunteva tuomioistuin, on kuitenkin suoritettava tarvittavat tarkistukset sen selvittämiseksi, vastaako Escribano Vindelille pääasiassa kyseessä oleva palkanalennusta sovellettaessa maksettavan palkan taso hänen hoitamiensa tehtävien merkitystä, ja takaako se siis hänen päätöksentekonsa riippumattomuuden.

73 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kuvaamat olosuhteet eivät kuitenkaan osoita, että pääasiassa kyseessä oleva lainsäädäntö merkitsisi tuomareiden riippumattomuutta koskevan periaatteen, sellaisena kuin se on taattu SEU 19 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, loukkaamista.

74 Kaiken edellä esitetyn perusteella toiseen kysymykseen on vastattava että SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa on tulkittava siten, että tuomioistuinten riippumattomuuden periaate ei ole esteenä sille, että pääasian kantajaan sovelletaan pääasiassa kyseessä olevan kaltaista kansallista lainsäädäntöä, jossa suoritettujen tehtävien luonnetta, henkilön palvelusajan pituutta tai suoritettujen tehtävien

merkitystä huomioon ottamatta vahvistettiin valtiontalouden liiallisen alijäämän poistamisen edellyttämien yleisten palkkojen alentamistoimien yhteydessä prosenttimäärältään erisuuruisia alennuksia tuomarikuntaan kuuluvien peruspalkkoihin ja palkanlisiin, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan on merkinnyt prosentuaalisesti suurempia palkan alennuksia tuomarikunnan alempien virkatasojen kahteen palkkaryhmään kuuluville kuin kyseisen tuomarikunnan ylemmän virkatason palkkaryhmään kuuluville, vaikka ensiksi mainittujen palkka on pienempi kuin viimeksi mainittujen, kunhan pääasian kantajalle pääasiassa kyseessä olevaa palkanalennusta sovellettaessa maksettavan palkan taso vastaa hänen hoitamiensa tehtävien merkitystä ja takaa siis hänen päätöksentekonsa riippumattomuuden, mikä kansallisen tuomioistuimen on tarkistettava.

Oikeudenkäyntikulut

75 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklaa ja yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY 2 artiklan 1 kohtaa ja 2 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että jollei tarkistuksista, jotka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on suoritettava, muuta johdu, ne eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa valtiontalouden liiallisen alijäämän poistamisen edellyttämien yleisten palkkojen alentamistoimien yhteydessä vahvistettiin prosenttimäärältään erisuuruisia alennuksia tuomarikuntaan kuuluvien peruspalkkoihin ja palkanlisiin, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan on merkinnyt prosentuaalisesti suurempia palkan alennuksia tuomarikunnan alempien virkatasojen kahteen palkkaryhmään kuuluville kuin kyseisen tuomarikunnan ylemmän virkatason palkkaryhmään kuuluville, vaikka ensiksi mainittujen palkka on pienempi kuin viimeksi mainittujen ja he ovat yleensä nuorempia ja heillä on yleensä vähemmän palvelusaikaa kuin viimeksi mainituilla.**

2) **SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa on tulkittava siten, että tuomareiden riippumattomuuden periaate ei ole esteenä sille, että pääasian kantajaan sovelletaan pääasiassa kyseessä olevan kaltaista kansallista lainsäädäntöä, jossa suoritettujen tehtävien luonnetta, henkilön palvelusajan pituutta tai suoritettujen tehtävien merkitystä huomioon ottamatta vahvistettiin valtiontalouden liiallisen alijäämän poistamisen edellyttämien yleisten palkkojen alentamistoimien yhteydessä prosenttimäärältään erisuuruisia leikkauksia tuomarikuntaan kuuluvien peruspalkkoihin ja palkanlisiin, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan on merkinnyt prosentuaalisesti suurempia palkan alennuksia tuomarikunnan alempien virkatasojen kahteen palkkaryhmään kuuluville kuin kyseisen tuomarikunnan ylemmän virkatason palkkaryhmään kuuluville, vaikka ensiksi mainittujen palkka on pienempi kuin viimeksi mainittujen, kunhan pääasian kantajalle pääasiassa kyseessä olevaa palkanalennusta sovellettaessa maksettavan palkan taso vastaa hänen hoitamiensa tehtävien merkitystä ja takaa siis hänen päätöksentekonsa riippumattomuuden, mikä kansallisen tuomioistuimen on tarkistettava.**

Allekirjoitukset